

Datum van
inontvangstneming : 05/06/2025

Zaak T-310/25 [Ślumazeń]ⁱ

Samenvatting van het verzoek om een prejudiciële beslissing overeenkomstig artikel 98, lid 1, van het Reglement voor de procesvoering van het Hof van Justitie

Datum van indiening:

23 april 2025

Verwijzende rechter:

Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie (Polen)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

3 maart 2025

Verzoekende partijen:

M.B., K.B. e.a.

Verwerende partijen:

AAA S.A.

BBB

Voorwerp van de procedure in het hoofdgeding

Zes gevoegde zaken betreffende compensatie op grond van artikel 7, lid 1, van verordening (EG) nr. 261/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 11 februari 2004 tot vaststelling van gemeenschappelijke regels inzake compensatie en bijstand aan luchtreizigers bij instapweigering en annulering of langdurige vertraging van vluchten en tot intrekking van Verordening (EEG) nr. 295/91 (hierna: „verordening nr. 261/2004”). Uitlegging van het Unierecht, in het bijzonder de begrippen „luchtvaartmaatschappij die de vlucht uitvoert“, „boekings“ en „rechtstreeks aansluitende vluchten“.

ⁱ Dit is een fictieve naam, die niet overeenkomt met de werkelijke naam van enige partij in de procedure.

Voorwerp en rechtsgrondslag van de verwijzing

Uitlegging van het Unierecht krachtens artikel 267 VWEU, in het bijzonder artikel 2, onder b), f), g) en h), gelezen in samenhang met artikel 3, lid 5, artikel 4, lid 3, en artikel 5, lid 1, van verordening nr. 261/2004.

Prejudiciële vragen

1. Moet artikel 2, onder b) en h), gelezen in samenhang met artikel 3, lid 5, artikel 4, lid 3, en artikel 5, lid 1, van verordening (EG) nr. 261/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 11 februari 2004 tot vaststelling van gemeenschappelijke regels inzake compensatie en bijstand aan luchtreizigers bij instapweigering en annulering of langdurige vertraging van vluchten en tot intrekking van verordening (EEG) nr. 295/91, aldus worden uitgelegd dat indien meerdere vluchten op één enkele boeking berusten, elke luchtvaartmaatschappij die een van de vluchten in het kader van deze boeking heeft uitgevoerd en tegen welke de passagier een daartoe strekkende vordering instelt, verplicht is tot betaling van een compensatie bij annulering of vertraging van de vlucht of bij instapweigering, ongeacht andere omstandigheden zoals:

- a. wie de boeking heeft bevestigd (de betreffende luchtvaartmaatschappij, een andere luchtvaartmaatschappij, een touroperator, een online reisbureau of een andere entiteit) en wie (welke luchtvaartmaatschappij) het ticket heeft uitgegeven;
- b. of tussen de luchtvaartmaatschappijen die de verschillende vluchten hebben uitgevoerd enige rechtsverhouding bestond (in het bijzonder ongeacht of zij met elkaar een codeshare- of interline-overeenkomst hadden);
- c. waar – dat wil zeggen op of buiten het grondgebied van een lidstaat van de Unie – de vlucht met aansluitende vluchten is begonnen en geëindigd, en waar de tussenlandingen hebben plaatsgevonden (voor zover de bovengenoemde verordening in het licht van artikel 3, lid 1, ervan van toepassing is op deze aansluitende vluchten);
- d. tijdens welke vlucht zich een verstoring (ongeregeldheid, instapweigering) heeft voorgedaan, in het bijzonder of deze zich tijdens de eerste of de tweede van de rechtstreeks aansluitende vluchten heeft voorgedaan;
- e. of de andere luchtvaartmaatschappij die het verstoorde segment van de rechtstreeks aansluitende vluchten heeft uitgevoerd, in of buiten de Europese Unie is gevestigd?

2. Indien vraag 1a ontkennend wordt beantwoord: moet een online reisbureau (zoals eSky.pl S.A., myTrip.com Etraveli Group) dat tickets voor

vervoersdiensten van een bepaalde luchtvaartmaatschappij aanbiedt, in de zin van artikel 2, onder f) en g), van verordening (EG) nr. 261/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 11 februari 2004 tot vaststelling van gemeenschappelijke regels inzake compensatie en bijstand aan luchtreizigers bij instapweigering en annulering of langdurige vertraging van vluchten en tot intrekking van verordening (EEG) nr. 295/91, worden beschouwd als een door deze luchtvaartmaatschappij erkende agent, en moet een door een dergelijk online reisbureau bevestigde boeking bijgevolg worden beschouwd als een boeking die door deze luchtvaartmaatschappij is „aanvaard en geregistreerd”, en zo niet, onder welke voorwaarden is dit wel mogelijk?

3. Indien vraag 1b ontkennend wordt beantwoord: welke kenmerken moet de rechtsverhouding tussen de luchtvaartmaatschappijen hebben om te kunnen aannemen dat, indien meerdere vluchten op één enkele boeking berusten, elke luchtvaartmaatschappij die een van de vluchten in het kader van deze boeking heeft uitgevoerd en tegen welke de passagier een daartoe strekkende vordering instelt, in de zin van artikel 2, onder b) en h) van verordening (EG) nr. 261/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 11 februari 2004 tot vaststelling van gemeenschappelijke regels inzake compensatie en bijstand aan luchtreizigers bij instapweigering en annulering of langdurige vertraging van vluchten en tot intrekking van verordening (EEG) nr. 295/91, verplicht is tot betaling van een compensatie bij annulering of vertraging van de vlucht of bij instapweigering, en in het bijzonder of het bestaan van een interline-overeenkomst – dat wil zeggen een overeenkomst in het kader waarvan de luchtvaartmaatschappijen bevoegd zijn om tickets uit te geven voor vluchten die onder andere door andere luchtvaartmaatschappijen worden uitgevoerd – noodzakelijk en voldoende is?

4. Indien vraag 1b ontkennend wordt beantwoord en het antwoord op vraag 3 luidt dat een interline- of andere overeenkomst noodzakelijk is: kan in het licht van artikel 2, onder b) en f) van verordening (EG) nr. 261/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 11 februari 2004 tot vaststelling van gemeenschappelijke regels inzake compensatie en bijstand aan luchtreizigers bij instapweigering en annulering of langdurige vertraging van vluchten en tot intrekking van verordening (EEG) nr. 295/91, worden verondersteld dat indien alle segmenten van de reis (vluchten) die door verschillende luchtvaartmaatschappijen worden uitgevoerd, op één boeking berusten (welke boeking is bevestigd door een van deze luchtvaartmaatschappijen, een touroperator, een online reisbureau of een andere entiteit), tussen deze luchtvaartmaatschappijen een rechtsverhouding bestaat die vereist is voor hun hoofdelijke aansprakelijkheid voor de ongeregelde heden met betrekking tot de rechtsreeks aansluitende vluchten, ongeacht tijdens welke vlucht deze ongeregelde heden zich hebben voorgedaan (en of zij deze specifieke vlucht hebben uitgevoerd)?

Aangevoerde bepalingen van Unierecht

Verordening nr. 261/2004: artikel 2, onder b), d), f), g) en h); artikel 3, lid 5; artikel 4, lid 3; artikel 5, lid 1, onder a) en c) en artikel 13.

Rechtspraak van het Hof met betrekking tot het voorwerp van de prejudiciële vragen

Arrest van 26 februari 2013, [REDACTED] C-11/11, EU:C:2013:106, dictum.

Arrest van 31 mei 2018, [REDACTED] C-537/17, EU:C:2018:361, punten 12, 13, 18-19 en 21-22.

Beschikking van 12 november 2020, KLM Royal Dutch Airlines, C-367/20, EU:C:2020:909, punten 19, 21-23, 28-30 en 32.

Arrest van 6 oktober 2022, flightright (Luchtvervoer van Stuttgart naar Kansas City), C-436/21, EU:C:2022:762:

Het begrip „rechtstreeks aansluitende vluchten” moeten worden begrepen als twee of meer vluchten die een geheel vormen voor het krachtens verordening nr. 261/2004 aan passagiers toekomende recht op compensatie. Dat is het geval wanneer twee of meer vluchten in het kader van één enkele boeking zijn aangekocht [...]. Het begrip „boeking” wordt in artikel 2, onder g), van verordening nr. 261/2004 gedefinieerd als „het feit dat de passagier een ticket heeft of een ander bewijs dat de boeking is aanvaard en geregistreerd”. Een boeking kan zowel door de luchtvaartmaatschappij als door een touroperator in de zin van punt d) van dat artikel worden aanvaard en geregistreerd. Het begrip „ticket” in de zin van artikel 2, onder f), van de verordening omvat alle materiële en immateriële elementen die de passagier recht op vervoer geven [...] en door een luchtvaartmaatschappij of door een door haar erkende agent zijn uitgegeven of toegestaan. Deze begrippen moeten in het belang van het hoge niveau van bescherming van de passagiers dat wordt beoogd in overweging 1 van verordening nr. 261/2004, ruim worden uitgelegd [...]. Aan de passagier [...] was door een reisbureau één enkel elektronisch ticket afgegeven [...]. Enkel de laatste vlucht, die volledig buiten het grondgebied van de Unie werd uitgevoerd, is met meer dan vier uur vertraging aangekomen. Om te bepalen of een passagier [...] krachtens verordening nr. 261/2004 compensatie kan krijgen voor die vertraging, moet dus aan de hand van de [...] rechtspraak worden nagegaan of die vlucht moet worden geacht een onderdeel te vormen van rechtstreeks aansluitende vluchten in de zin van artikel 2, onder h), van die verordening [...]. [In dit verband] blijkt [...] dat de passagier [...] beschikte over een ticket in de zin van artikel 2, onder f), van verordening nr. 261/2004, dat bewijst dat de reservering voor het gehele traject [...] werd aanvaard en geregistreerd door een touroperator, zoals bepaald in punt g) van dat artikel. Dergelijk vervoer moet worden geacht op één enkele boeking te berusten en bijgevolg worden beschouwd als een geval van „rechtstreeks aansluitende vluchten” [...]. De vluchten die het in het hoofdgeding

aan de orde zijnde vervoer omvatten, werden uitgevoerd door verschillende luchtvaartmaatschappijen, [...], waartussen geen bijzondere rechtsverhouding bestond. Geen enkele bepaling van verordening nr. 261/2004 laat de kwalificatie „rechtstreeks aansluitende vluchten” echter afhangen van het bestaan van een bijzondere rechtsverhouding tussen de luchtvaartmaatschappijen die in voorkomend geval de deelvvluchten uitvoeren [...]. Een dergelijke aanvullende voorwaarde zou overigens in strijd zijn met de doelstelling van verordening nr. 261/2004 om een hoog niveau van bescherming van de passagiers te waarborgen, zoals vermeld in overweging 1 ervan, aangezien ze de rechten die de verordening toekent aan passagiers [...] zou kunnen beperken. Het begrip „rechtstreeks aansluitende vluchten” heeft ook betrekking op vervoer dat meerdere vluchten omvat die worden uitgevoerd door verschillende luchtvaartmaatschappijen waartussen geen bijzondere rechtsverhouding bestaat, wanneer deze vluchten zijn samengevoegd door een reisbureau dat voor dit vervoer een totaalprijs in rekening heeft gebracht en één enkel ticket heeft uitgereikt, zodat een passagier die vertrekt vanaf een luchthaven op het grondgebied van een lidstaat en die met grote vertraging aankomt op de bestemming van de laatste vlucht, zich kan beroepen op het recht op compensatie krachtens artikel 7 van deze verordening.

Arrest van 11 juli 2019, České aerolinie, C-502/18, EU:C:2019:604:

Rechtstreeks aansluitende vluchten bestaande uit twee of meer vluchten die in het kader van één enkele boeking zijn aangekocht, vormen één geheel voor het krachtens verordening nr. 261/2004 aan passagiers toekomende recht op compensatie [...]. Wat de vraag betreft wie aansprakelijk is voor de betaling van de compensatie [...] blijkt uit de bewoordingen van artikel 5, lid 1, onder c), en artikel 5, lid 3, van verordening nr. 261/2004 dat het daarbij alleen kan gaan om de „luchtvaartmaatschappij die de vlucht uitvoert” in de zin van artikel 2, onder b), van deze verordening. Volgens artikel 2, onder b), van verordening nr. 261/2004 is een „luchtvaartmaatschappij die de vlucht uitvoert” „een luchtvaartmaatschappij die een vlucht uitvoert of voornemens is een vlucht uit te voeren in het kader van een overeenkomst met een passagier of namens een andere natuurlijke of rechtspersoon die een overeenkomst heeft met die passagier”. Deze definitie voorziet dus twee cumulatieve voorwaarden om een luchtvaartmaatschappij te kunnen aanmerken als „luchtvaartmaatschappij die de vlucht uitvoert”, die ten eerste de uitvoering van de betrokken vlucht en ten tweede het bestaan van een met de passagier gesloten overeenkomst betreffen [...]. [naam luchtvaartmaatschappij] heeft effectief een vlucht uitgevoerd in het kader van een met de betrokken passagiers gesloten overeenkomst [...]. Bijgevolg moet zij worden gekwalificeerd als „luchtvaartmaatschappij die de vlucht uitvoert” en derhalve is zij [...] de compensatie verschuldigd [...]. Aan die vaststelling wordt niet afgedaan door het door [naam luchtvaartmaatschappij] [...] aangevoerde feit dat de vertraging die de passagiers [...] hebben geleden haar oorsprong niet vindt in de door deze vervoerder uitgevoerde eerste vlucht van de rechtstreeks aansluitende vluchten maar in de door een andere luchtvervoerder uitgevoerde tweede vlucht van die rechtstreeks aansluitende vluchten. In dit verband moet

allereerst worden opgemerkt dat, zoals blijkt uit de [...] rechtspraak, rechtstreeks aansluitende vluchten bestaande uit twee of meer vluchten die in het kader van één enkele boeking zijn aangekocht, moeten worden gezien als één geheel, wat betekent dat een uitvoerende luchtvaartmaatschappij die de eerste vlucht heeft uitgevoerd zich in het kader van dergelijke vluchten niet kan verschuilen achter de slechte uitvoering van een latere vlucht door een andere luchtvervoerder. Vervolgens wordt in artikel 3, lid 5, tweede zin, van verordening nr. 261/2004 gepreciseerd dat, indien de luchtvaartmaatschappij die de vlucht uitvoert geen overeenkomst heeft met de passagier, doch activiteiten uitvoert die onder deze verordening vallen, zij wordt geacht dit te doen namens de persoon die een overeenkomst heeft met die passagier. In een situatie als aan de orde in het hoofdgeding, waarin in het kader van rechtstreeks aansluitende vluchten bestaande uit twee vluchten die in het kader van één enkele boeking zijn aangekocht, de tweede vlucht is uitgevoerd op basis van een codesharingovereenkomst door een andere uitvoerende luchtvaartmaatschappij dan de uitvoerende luchtvaartmaatschappij die een overeenkomst heeft gesloten met de betrokken passagiers en de eerste vlucht heeft uitgevoerd, blijft laatstgenoemde vervoerder contractueel gebonden aan de passagiers, zelfs in het kader van de uitvoering van de tweede vlucht. Artikel 5, lid 1, onder c), en artikel 7, lid 1, van verordening (EG) nr. 261/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 11 februari 2004 tot vaststelling van gemeenschappelijke regels inzake compensatie en bijstand aan luchtreizigers bij instapweigering en annulering of langdurige vertraging van vluchten en tot intrekking van verordening (EEG) nr. 295/91, gelezen in samenhang met artikel 3, lid 5, van verordening nr. 261/2004, moeten aldus worden uitgelegd dat in het kader van rechtstreeks aansluitende vluchten die bestaan uit twee vluchten – met vertrek in een luchthaven van een lidstaat en met als bestemming een luchthaven in een derde land na een tussenlanding in een ander derde land –, en die in het kader van één enkele boeking zijn aangekocht, een passagier die bij zijn aankomst op de eindbestemming het slachtoffer is van een vertraging van drie uur of meer, die is ontstaan in het kader van de tweede vlucht, welke op basis van een codesharingovereenkomst is uitgevoerd door een in een derde land gevestigde vervoerder, krachtens die verordening compensatie kan vorderen van de communautaire luchtvaartmaatschappij die de eerste vlucht heeft uitgevoerd.

Korte uiteenzetting van de feiten en de procedure

- 1 AAA S.A., gevestigd te Warschau, en BBB, gevestigd te Roissy, verweersters in het geding voor de verwijzende rechter, zijn in de Europese Unie gevestigde luchtvaartmaatschappijen. In elk van de zaken hebben zij in het kader van een gezamenlijke boeking één van de rechtstreeks aansluitende vluchten – die op één enkele boeking berustten – uitgevoerd.
- 2 De overige deelvluchten werden uitgevoerd door andere vervoerders, te weten buitenlandse luchtvaartmaatschappijen die in beginsel – behalve in één zaak – buiten de Europese Unie waren gevestigd, waarbij een betreffende vlucht volgens

de codeshare-principe de code van een communautaire luchtvaartmaatschappij deelde.

- 3 Tussen de vervoerders bestonden in beginsel geen codeshare-, maar enkel interline-overeenkomsten (hetgeen in enkele van de zaken uitdrukkelijk is verklaard of vastgesteld, en in de andere zaken niet). In enkele van de zaken zijn de tickets via luchtvaartmaatschappijen gekocht (de in casu verwerende maatschappijen of luchtvervoerders die andere deelvluchten uitvoerden), en in de andere zaken via zogenaamde online reisbureaus (zoekmachines).
- 4 In elk van de zaken was een van de rechtstreeks aansluitende vluchten – die door een andere dan de in casu verwerende maatschappijen werd uitgevoerd – vertraagd, als gevolg waarvan verzoekers de volgende vlucht hebben gemist, met een vertraging van meer dan drie uur op de eindbestemming zijn aangekomen of niet in het vliegtuig mochten stappen.
- 5 Verzoekers, die in Polen woonachtig zijn, hebben tegen AAA S.A. en, in één van de zaken, BBB rechtsvorderingen ingesteld tot betaling van de forfaitaire compensatie krachtens artikel 7 van verordening nr. 261/2004 (voor – afhankelijk van de zaak – de annulering, vertraging of instapwegering) op grond dat zij conform de rechtspraak van het Hof het recht hebben een vordering in te stellen tegen elke luchtvaartmaatschappij die een van de rechtsreeks aansluitende vluchten uitvoerde, ook als het een deelvlucht was waarbij zich geen ongeregeldeheden of onregelmatigheden hebben voorgedaan.

Voornaamste argumenten van partijen in het hoofdgeding

- 6 Als verweer voert AAA S.A. in elk van de zaken (en BBB in één zaak) aan dat de ongeregeldeheid (ongeregeldeheden) zich heeft (hebben) voorgedaan gedurende een andere deelvlucht dan deze die door AAA S.A. (of BBB) werd uitgevoerd. Volgens verweersters volgt uit de rechtspraak van het Hof niet dat er een rechtsvordering kan worden ingesteld tegen een vervoerder die een andere deelvlucht heeft uitgevoerd dan de deelvlucht waarbij zich een ongeregeldeheid heeft voorgedaan indien er tussen de vervoerders geen codeshare- maar enkel een interline-overeenkomst bestond en indien de boeking was bevestigd door een online reisbureau of een andere vervoerder (en niet door een touroperator). Verweersters wijzen ook op de vraag of de verstoorde vlucht de eerste of de tweede deelvlucht was, of de tweede luchtvervoerder in of buiten de Europese Unie is gevestigd en of de vertrek- of tussenlandingsplaats zich in of buiten de Europese Unie bevond, en stellen dat de voor de verwijzende rechter aanhangige zaken – door de voornoemde omstandigheden – inhoudelijk anders zijn dan de tot dusver door het Hof behandelde zaken.
- 7 Verzoekers vorderen een compensatie voor de vertraging of annulering van de vlucht, of voor de annulering van hun tickets met als gevolg dat zij niet in het vliegtuig mochten stappen, waarbij zij aanvoeren dat verweersters een van de rechtstreeks aansluitende vluchten uitvoerden in het kader van één enkele boeking

en bijgevolg (een van de twee of drie, afhankelijk van de zaak) luchtvaartmaatschappijen zijn die de rechtstreeks aansluitende vluchten „uitvoerden“.

Korte uiteenzetting van de motivering van de verwijzing

- 8 De verwijzende rechter heeft al in een andere zaak, waarin hij een soortgelijke juridische kwestie beoordeelde, een vonnis gewezen op grond van een uitlegging volgens welke indien meerdere deelvluchten die door verschillende vervoerders worden uitgevoerd op één enkele boeking berusten, de passagier een compensatie kan vorderen van een van de vervoerders – naar keuze – die een van de deelvluchten moest uitvoeren, ook als het een deelvlucht was waarbij zich geen ongeregeldeheden hebben voorgedaan (zonder te hoeven aantonen dat aan enige aanvullende voorwaarden is voldaan).
- 9 De verwijzende rechter beseft echter dat de rechtspraak op dit punt – zelfs binnen de plaatselijke rechterlijke instantie – uiteenloopt, aangezien er ook uitspraken bestaan die op een uitlegging berusten volgens welke aan aanvullende voorwaarden moet worden voldaan, bijvoorbeeld dat tussen de vervoerders een codeshare-overeenkomst moet bestaan, de boeking door de betreffende vervoerder of touroperator (en niet door een online reisbureau) moet zijn bevestigd, of – alternatief – dat de uitvoerder van de tweede deelvlucht buiten de Europese Unie is gevestigd. Ook de verwerende luchtvaartmaatschappijen voeren verweer op grond van een dergelijke uitlegging, waarbij zij verdere voorwaarden stellen (bijvoorbeeld dat de ongeregeldeheid zich tijdens de eerste en niet de tweede van de rechtstreeks aansluitende vluchten moet hebben voorgedaan).
- 10 Naar het oordeel van de verwijzende rechter is het gewenst dat het Hof een eenduidig antwoord geeft op de vraag of aan aanvullende voorwaarden moet worden voldaan (en zo ja, welke) zodat elke luchtvaartmaatschappij die een van de rechtstreeks aansluitende vluchten – die op één enkele boeking berusten – uitvoert, aansprakelijk is voor de ongeregeldeheid (vertraging, annulering) of onregelmatigheid (instapweigering) gedurende eender welke deelvlucht, ook als de betreffende deelvlucht niet door deze luchtvaartmaatschappij werd uitgevoerd.
- 11 Alhoewel de arresten in de zaken C-502/18 en C-436/21 op het eerste gezicht alle twijfels lijken te hebben weggenomen [aangezien in die arresten is geoordeeld dat de compensatie kan worden gevorderd van elke van de luchtvaartmaatschappijen die de rechtstreeks aansluitende vluchten uitvoerden, ook als de door een onregelmatigheid getroffen deelvlucht niet door de betreffende luchtvaartmaatschappij werd uitgevoerd (zie arrest in de zaak C-502/18), en dat er tussen de luchtvaartmaatschappijen die de verschillende deelvluchten in het kader van één enkele boeking hebben uitgevoerd geen enkele rechtsverhouding hoeft te bestaan (zie arrest in de zaak C-436/21)], ligt in de voornoemde nationale rechtspraak en in het verweer van de advocaten van de luchtvaartmaatschappijen de nadruk op verschillende in die arresten vervatte voorwaarden en op feitelijke

omstandigheden die aan die arresten ten grondslag lagen en waarvan geen sprake is in de bij de nationale rechterlijke instanties aanhangige zaken. De nationale rechterlijke instanties en de advocaten van de luchtvaartmaatschappijen benadrukken in de voor de verwijzende rechter aanhangige zaak onder meer dat er in de zaak C-502/18 een „umowa o wspólnej obsłudze połączenia“¹ tussen de luchtvaartmaatschappijen bestond (hetgeen de luchtvaartmaatschappijen – naar het schijnt onterecht – gelijkstellen met een codeshare-overeenkomst, die geen enkel verband houdt met het combineren van vluchten tot „rechtsreeks aansluitende vluchten“), en dat deze omstandigheid in het antwoord op de prejudiciële vraag is vermeld. Met betrekking tot de zaak C-436/21 benadrukken de nationale rechterlijke instanties en de advocaten van de luchtvaartmaatschappijen daarentegen dat de boeking waarop die zaak betrekking had, door een „touroperator” was bevestigd, hetgeen ook in het antwoord van het Hof is vermeld, waardoor dat arrest volgens hen niet van toepassing is op boekingen die zijn bevestigd door online reisbureaus zoals eSky.pl en myTrip.com (Etraveli Group). Daarnaast wijzen zij erop dat de tot dusver door het Hof behandelde zaken betrekking hadden op vluchten met een bestemmingsplaats buiten het grondgebied van de Europese Unie, zodat die arresten niet van toepassing zijn op intracommunautaire vluchten of vluchten met een bestemmingsplaats binnen de Unie, met name wanneer de tweede luchtvaartmaatschappij buiten de Unie is gevestigd, aangezien er dan geen behoefte is aan een zo sterke bescherming van de passagier omdat het instellen van een rechtsvordering tegen een binnen de Unie gevestigde vervoerder minder ingewikkeld is dan wanneer het om een vervoerder van buiten de Unie gaat.

- 12 Naar het oordeel van de verwijzende rechter zijn de voornoemde twijfels ongegrond en een voorbeeld van het extraheren van irrelevante details uit de rechtspraak van het Hof (bovendien zonder dat daarbij naar een enkele rechtsnorm wordt verwezen) om het toepassingsgebied van de rechtspraak waardoor nationale rechterlijke instanties zijn gebonden, te beperken. Desalniettemin is een eenduidig antwoord van het Hof van belang om uniformiteit bij de toepassing van het Unierecht te waarborgen. Het antwoord van het Hof is bovendien wenselijk zodat de verwijzende rechter de omvang van de bewijsverkrijging kan bepalen (bewijsverkrijging ten aanzien van de verschillende bovengenoemde omstandigheden zou namelijk alleen gerechtvaardigd zijn indien deze omstandigheden – in het licht van de bindende rechtspraak van het Hof – relevant zijn voor de toepassing van het Unierecht). Het is noch zinvol, noch bevorderlijk voor een doeltreffende bescherming van passagiers dat rechters uitgebreide bewijsverkrijgingsprocedures voeren met betrekking tot omstandigheden die in feite niet relevant zijn voor een correcte uitlegging van het Unierecht. Bovendien kan een eenduidig antwoord van het Hof erin resulteren dat vorderingen van passagiers zonder tussenkomst van een rechter worden afgewikkeld.

¹ In de Poolse vertaling van het arrest is „codesharingovereenkomst” (Engels: „code-share agreement”) vertaald als „umowa o wspólnej obsłudze połączenia” (overeenkomst tot gezamenlijke uitvoering van een vlucht).

- 13 De luchtvaartmaatschappijen hebben erop gewezen dat het problematisch is om regresvorderingen uit hoofde van artikel 13 van verordening nr. 261/2004 geldend te maken tegen de luchtvaartmaatschappijen die de getroffen deelvluchten uitvoerden, en dat het moeilijk is om zich te verweren tegen vorderingen van passagiers op grond van artikel 5, lid 3, van verordening nr. 261/2004 omdat het niet altijd bekend is waarom een door een andere luchtvaartmaatschappij uitgevoerde vlucht vertraagd was. In het licht van de bestaande rechtspraak van het Hof lijkt dit echter niet relevant voor de bescherming die passagiers op grond van verordening nr. 261/2004 genieten.